

Nr 2.

Andra kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande över motion angående användningen av fonden för reglering av läkemedelsprisen m. m.

I motion nr 180 ha herrar *Hagård* och *Kyling* hemställt, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att »fonden för reglering av läkemedelsprisen m. m.» snarast möjligt tages i anspråk för att nedbringa kroniskt sjukas och tbc-sjukas med fleras kostnader, i synnerhet för dyrbarare läkemedel.

Utskottet har inhämtat yttrande över motionen från medicinalstyrelsen, statskontoret och Sjukkaskeförbundet.

Medicinalstyrelsen anför, att Kungl. Maj:t den 26 juni 1948 uppdragit åt styrelsen att verkställa utredning rörande frågan, på vad sätt en ytterligare tillväxt av fonden kunde förhindras. Härvid skulle styrelsen närmare överväga bl. a. ändring av för närvarande gällande grunder för läkemedels taxering å apotek, sänkning av priserna på vissa särskilt dyrbara läkemedel samt nedbringande av läkemedelskostnaderna för vissa grupper av sjuka. Utredningen är ännu ej slutförd, men styrelsen avser att under våren framlägga förslag. Styrelsen framhåller vidare, att Kungl. Maj:ts uppdrag icke avser så vittomfattande åtgärder som motionen torde åsyfta. För detta syftes vinnande kräves ändring av direktiven.

Statskontoret anser, att tiden är inne att utnyttja de fonderade medlen för avsett ändamål. Kontoret framhåller, att fonden icke utan riksdagens hörande torde kunna tagas i anspråk för sociala subventionsändamål. Fondmedlen böra därför icke disponeras för lindring av läkemedelskostnaderna allenast för vissa kategorier sjuka, utan bör fonden i stället användas för en mera allmän sänkning av läkemedelspriserna.

Sjukkaskeförbundet tillstyrker motionen och anser, att fondmedlen i främsta rummet böra användas för att möjliggöra en låg prissättning på sådana läkemedel, som erfordras vid kroniska sjukdomar av olika slag.

Utskottet. Fonden tillkom, såsom i motionen anföres, genom ett kungligt brev 1936. Apoteksinnehavare blev skyldig att erlægga en allmän avgift, som efter 1942 utgått efter ortsgrupperad skala. Av avgifterna skola i första hand bestridas utgifterna från fonden för apoteksinnehavares pensionering och Föreningen Apotekarkårens ålderstilläggs-kassa samt de belopp, som erfordras för pensionsförsäkring och understöd av apotekens icke-farmaceutiska personal, för beredande av ersättning för hållande av filial-

apotek samt för täckande av förlust å apoteksrörelse. Återstoden skall tillföras fonden för reglering av läkemedelsprisen m. m. Till denna fond influerna medel skola, sedan vissa förvaltningskostnader bestritts, avsättas till dess de uppgå till visst av Kungl. Maj:t bestämt belopp. Avsatta medel skola användas till gäldande av sådana utgifter, för vilkas bestridande allmänna avgifter äro avsedda men ej förslå. Uppgå de avsatta medlen till det av Kungl. Maj:t bestämda beloppet, skola de till fonden inflytande medlen tills vidare användas till reglering av läkemedelsprisen på sätt Kungl. Maj:t bestämmer. Det belopp, till vilket fonden skulle växa, innan åtgärder för sänkning av läkemedelsprisen skulle vidtagas, bestämdes sedermera till 3 milj. kr.

Fondens behållning uppgick vid årsskiftet 1948/49 till omkring 42 milj. kr.

Utskottet finner i likhet med motionärerna, att fonden nu vuxit till sådant belopp, att den bör tagas i anspråk för avsett ändamål. Det synes därvid utskottet riktigt, att i första hand en sänkning av läkemedelspriserna på sådana läkemedel, som användas av kroniskt sjuka, och särskilt dyrbara läkemedel kommer i fråga.

Då emellertid utredning redan pågår och förväntas bli färdigställd innevarande vår, finner utskottet dock, att särskild skrivelse icke är påkallad. Utskottet utgår då ifrån att utredningen slutföres med all möjlig skyndsamhet och att förslag, om så erfordras, därefter snarast förelägges riksdagen. Att i skrivelse hemställa om utvidgning av direktiven, så att utredningen även kommer att omfatta förbrukning av redan avsatta medel, anser sig utskottet icke kunna tillstyrka, dels emedan utskottet saknar kännedom om de utgifter, som enligt bestämmelserna kunna tänkas komma att åvila fonden, och dels enär en sådan utvidgning torde försena den pågående utredningens slutförande. Utskottet får alltså hemställa,

att motion II: 180 ej måtte till någon andra kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 2 mars 1949.

På utskottets vägnar:

OSSIAN SEHLSTEDT.

Närvarande: herrar Sehlstedt, Nilsson i Bästekille, fröken Ager, herrar Engkvist, Jansson i Aspeboda, Andersson i Ryggestad, Andersson i Långviksmon, Gustafsson i Stockholm, Rosén*) och Andersson i Björkäng.

*) Ej närvarande vid utlåtandets justering.